

Vyjádření vedoucího diplomové práce

Christoph Dürr

Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí

Účast veřejnosti zaujímá významné postavení v rámci rozhodovacích procesů o otázkách ochrany životního prostředí. Pro účinnou ochranu ústavně garantovaného práva na příznivé životní prostředí je zakotvení možností aktivní účasti veřejnosti nezbytnou podmínkou. Významu a aktuálnosti tématu nasvědčuje rovněž nedávný vývoj právní úpravy (např. EIA) a permanentní diskuse, které je zapojení veřejnosti věnována. Autor ke zpracování tématu přistoupil do jisté míry tradičně, vycházející z Aarhuské úmluvy a její struktury. Práce je pokusem o komplexní uchopení tématu, zahrnující analýzu na úrovni mezinárodního, evropského a vnitrostátního práva. Šíří tématu odpovídá 75 stran textu rozděleného, mimo úvod a závěr, do šesti částí. Práce obsahuje všechny předepsané přílohy a z formálního hlediska odpovídá předepsaným standardům.

Rozsah tématu diplomant vymezuje v první kapitole, jejímž obsahem je již zmíněná analýza účasti veřejnosti podle Aarhuské úmluvy. Autor jde, dle mého názoru, poněkud dále, než jak vyplývá z názvu práce. Mezi zkoumanou materií zahrnuje nejenom účast veřejnosti na rozhodovacích procesech, kam je možné řadit rozhodování o specifických činnostech a tvorbu koncepčních dokumentů, ale i přípravu normativních aktů. V kapitole věnované evropskému právu autor řeší ty z rozhodovacích procesů, které se dotýkají přímo orgánů EU. Evropské právo upravující rozhodovací procesy na úrovni jednotlivých členských států (např. proces EIA) autor rozebírá ve 3. kapitole věnované právní úpravě v ČR. Kapitoly 3. až 5. obsahují klíčové části práce. Autor představuje nejvýznamnější úpravu jednotlivých typů rozhodovacích procesů, mezi které řadí proces EIA, postupy podle zákona č. 114/1992 Sb., vodního zákona a územní plánování podle stavebního zákona jako příklad tvorby koncepčních dokumentů. Snaha o komplexní pojetí pak diplomanta vedla i k rozboru legislativního procesu z hlediska účasti veřejnosti v kapitole 5. a závěrem k nastínění významu judikatury Ústavního soudu ČR pro interpretaci čl. 35 odst. 1 LZPS.

Způsob zpracování práce je poměrně uspokojivý. Autor neopomněl žádný z podstatných aspektů, všímá si, i s využitím judikatury a odborné literatury, významných nedostatků právní úpravy *de lege lata*. Závěry a shrnutí však mají převážně dílčí charakter a autor se nepokusil o obecné zhodnocení účasti veřejnosti jako takové. Dílčí výhradu mám ke kapitole 6., která je velice úzce zaměřena a závěry z ní plynoucí by bylo vhodné využít spíše jako východisko pro diskusi k možnostem soudního přezkumu jednotlivých dílčích fází rozhodovacího procesu.

I přes výše uvedené výhrady však považuji diplomovou práci Christopa Dürra za zdařilou a **doporučuji ji** k ústní obhajobě s návrhem hodnocení výborně až velmi dobře. V jejím rámci by měl vysvětlit jaký je vztah možností přezkumu stanoviska EIA postupem podle § 23 odst. 10 zákona č. 100/2001 Sb. a postupem podle § 65 s.ř.s.

V Praze dne 17. září 2010

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
vedoucí d.p.